

Desinfectar a fons

No hi podem fer res, la caloreta estiuenca ja ha arribat a tota la geografia estatal. És temps de suar i de beure orxata. Però, al marge de la climatologia general, aquests dies els despatxos de l'Audiencia Nacional estan que bullen. És lògic, l'ofensiva recusadora dels principals acusats pels crims del GAL contra els jutges que els tenen empaperats fa figa pertot arreu.

Per començar, el jutge Ismael Moreno –titular del jutjat central d'instrucció núm. 2– ha rebutjat la recusació presentada pel general Enrique Rodríguez Galindo contra el magistrat Javier Gómez de Liano i, per postres, l'ha condemnat a pagar les costes processals. L'oficial de la Guàrdia Civil argumentava que existia amistat íntima entre Gómez de Liano i Baltasar Garzón –davant qui ha de declarar pròximament en relació amb els quatre primers assassinats del GAL conegut com el “cas Oñaederra”–, però l'acte de rebutjament raona que el fet que aquests dos magistrats parlin i esmorzin junts no prova una amistat íntima sinó un comportament normal “entre persones que desenvolupen la seua activitat en el mateix centre de treball”.

Després, el mateix Gómez de Liano ha refusat la recusació del general Rodríguez Galindo contra el jutge Garzón i l'ha condemnat a pagar una multa de 75.000 pessetes per considerar que actuava de mala fe. L'acte del magistrat Gómez de Liano és molt dur quan qualifica l'actitud de Rodríguez Galindo: l'acusa d'utilitzar artificis maliciosos i de ser molt poc lleial amb les regles del joc del procés.

Paral·lelament a tot això, el fiscal de l'Audiencia Nacional Pedro Rubira ha trobat indicis de delictes en l'actuació de l'ex-ministre de l'Interior José Barrionuevo en relació amb el cas García Goena –el darrer assassinat del GAL– i ha demanat al jutge Garzón que traslladi el sumari a la sala segona del tribunal Suprem, l'única competent per jutjar personatges aforats. El fiscal Rubira creu que Barrionuevo no va perseguir un delictes del qual va tenir coneixement en el

seu moment i que, possiblement, també va encobrir els autors de l'assassinat del pacifista refugiat a Hendaia. La notícia, segurament, no ajudarà a fer que José Barrionuevo pugui passar unes vacances tranquil·les com planejava fa dies.

No obstant això, qui més està picant de peus aquests últims dies és el coronel del CESID Juan Alberto Perote. I tot ha estat després de llegir unes declaracions del ministre de Defensa, Eduardo Serra, on el qualificava d'home molt perillós que havia fet molt de mal a

la seguretat dels interessos nacionals. Al coronel Perote, que a pesar d'estar reclus en una cel·la de la presó militar d'Alcalá de Henares, sembla més aviat que visqui en un basar d'electrodomèstics, perquè darrerament li han trobat un ordinador, documents a cabassos i fins i tot dos telèfons portàtils, li ha faltat temps per enviar una carta als diaris queixant-se dels insults i la falta de respecte del ministre a la seva graduació jeràrquica de coronel. El presumpte “pispa” no està disposat a deixar-se dir cul d'olla pel primer ministre que passi. Faltaria més.

Aquí, en definitiva, qui ho continua tenint més clar és el jutge Garzón. que, durant la presentació del llibre de Victor Pérez-Díaz, titulat *España puesta a prueba,*

1976-1996, va dir que s'estaven posant tots els obstacles possibles per evitar que l'aplicació de la llei es fes de manera assossegada i que els fonaments de la justícia estaven patint contínues càrregues de profunditat. El magistrat de l'Audiencia Nacional, sense referir-se al tema GAL en cap moment, opina també que “no es podia córrer el risc de passar pàgina massa de premsa quan encara no s'havia acabat de llegir el primer paràgraf” i que “calia desinfectar a fons abans de fer la sutura”. Quan el van escoltar, m'han dit que més de quatre personatges polítics presents a l'acte es van posar més blancs que el paper. Potser es van imaginar ells mateixos estesos a la taula d'operacions. ■

XAVIER VINADER

“Al coronel Perote li ha faltat temps per enviar una carta als diaris queixant-se dels insults i la falta de respecte del ministre Eduardo Serra a la seva graduació jeràrquica.”